

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 26669-10-24 י"נ ח'

לפני הרכב כבוד השופטים:
עפרה אטיאס [אב"ד]
ניצן סילמן
לובנה שלאעטה חלאילה

עמ"ש 26669-10-24

מערער	י'
	ע"י ב"כ עוה"ד אריאלה רוזנטל סודרי
	נ'
משיבה	ח'
	ע"י ב"כ עו"ד חן שטח

חקיקה שאוזכרה:

חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973

פסק דין

השופט ניצן סילמן:

ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לענייני משפחה בקריות (כב' השופטת הבכירה מאיה לוי) מיום 29.7.24 בתביעת מזונות קטינים ותביעה כספית שהגישה המשיבה.

רקע עובדתי –

1. הצדדים נישאו בשנת 2020 והתגרשו בשנת 2022. לצדדים ילד משותף יליד 5/20.
2. המחלוקת העיקרית בין הצדדים נסובה סביב הנחלה אותה קיבל האיש מהוריו בתור "בן ממשיך" ובעיקר במכסות הביצים ובתשלומים המשולמים בגין.
3. ביהמ"ש מינה אקטואר שיבחן את הכנסות הצדדים מכלל המקורות. על פי חוות דעתו של המומחה מיום 1.2.2022, נקבע כי שכרה של האישה מסתכם בסך של כ-6,384 ₪ נטו כשכירה בתחום עיסוקה הנוכחי בחברת XXX, וכן פוטנציאל השתכרות נוספת של כ-

7,000 ₪ נטו כקונדיטורית שכירה, ככל שתעבוד במקצוע הכשרתה. באשר לשכרו של האיש, אשר עובד כשכיר בחברת XXX, זה עומד על כ- 12,000 ₪ נטו.

4. באשר למכסת הביצים נקבע על ידי המומחה כי ישנן 2 מכסות ביצים, אשר אחת מהן רשומה ע"ש המערער ואחת נוספת רשומה ע"ש אמו; מכסות הביצים מושכרות וכל מכסה מניבה הכנסה של 8000 ₪, וסה"כ 16,000 ₪; המערער הצהיר כי הכספים בגין המכסות מתקבלים בחשבון של אמו בלבד, וכך ימשיך ויהיה כל חייה כי הוריו מתקיימים מתשלומים אלו; המערער פתח תיק במס הכנסה ובמע"מ בדצמבר 2019 ודיווח על הכנסות צפויות בשנת 2020 בסכום של 200,000 ₪, והסביר זאת בשל חיובו ע"י מועצת הלול לפתוח תיק ברשויות המס על שמו מאחר ואחת ממכסות הביצים הינה על שמו; משיחה עם יועץ מס של הורי המערער, הוא אישר כי פתיחת התיק התבצעה לאור העובדה שנדרשו לכך על ידי מועצת הלול; כמו כן מסר יועץ המס והציג מסמכים המעידים כי כלל ההכנסות בגין מכסות הביצים מקבלת אמו של המערער; מבדיקת חשבוניות הבנק של המערער אכן לא אותרו כניסות הכספים בגין מכסות הביצים; כמו כן מאישור שומת המס על שם המערער שהוגשה למס הכנסה לשנת 2020 עולה כי רק הכנסותיו כשכיר ב-XXX דווחו ללא הכנסות נוספות אחרות; הכנסות בגין מכסות הביצים מתקבלות ומדווחות על שם אמו; לא אותרו כניסות כספים בגין מכסת הביצים לחשבון המערער, למעט 9 העברות ע"ס 5,000 ₪ שהועברו ישירות משוכר מכסת הביצים למערער בהוראת אמו, וזאת כעזרה לצדדים לאחר לידת בנם המשותף והמעבר לדירה בשכירות.

פסק דינו של בית המשפט קמא –

5. לאחר עיון, באסמכתאות אשר צורפו, ושמיעת העדים, הגיע ביהמ"ש לכלל מסקנה כי קיימים פערי השתכרות בין הצדדים וכי יש מקום לפסוק מזונות, על אף קיומם של זמני שהות שווים, וכן כי יש להורות לאיש לשלם לאישה כספים, בהתאם להסכם הממון אשר נחתם ביניהם עובר לנישואיהם.
6. הרושם אשר עלה בישיבת ההוכחות הוא של עדות מהימנה של האישה, לעומת עדותו של האיש, אשר היתה רוויה סתירות פנימיות. האיש התלהם לא פעם במהלך הדיון וניסה להתערב ולהשפיע על עדי ההגנה, עד כי הוזעק משמר בית המשפט אשר נדרש לנוכחות במהלך הדיון.
7. באשר למכסת הביצים, המצויה בבסיס המחלוקת בין הצדדים, הרשומה על שם האיש, יש לענות על הסוגיות הבאות:
 - א. האם המכסה רשומה על שמו של האיש באופן פורמלי בלבד, לשם קבלת הטבות מס להוריו, כאשר ההכנסות משתי המכסות משולמות באופן בלעדי להוריו.
 - ב. לחילופין, האם מכסת הביצים הרשומה ע"ש האיש הינה בבעלותו הבלעדית, כאשר הכספים אותם הוא אמור לשלם לכיסו מועברים למראית עין להוריו לצורך הפחתת תשלומי המזונות.
8. אמו של האיש התייצבה לדיון בסמוך לאירוע מוחי שעברה – היא לא ראתה ולא שמעה טוב, לא זכרה את חתימתה על התצהיר ולא את תוכנו. כמו כן הייתה מבולבלת עד מאוד ובמצב דברים זה, לא ניתן לייחס לתצהירה משקל ראייתי כלשהו. בשולי הדברים יוער,

- כי ממילא גרסתה של אם האיש, כפי שהשתקפה בעדותה, אינה תורמת מאומה לטענות ההגנה ואף מזיקה לאיש.
9. כידוע, בית המשפט יטה לאמץ את מסקנות המומחה, אלא אם מצא סיבה של ממש שלא לעשות כן.
10. חוות דעת המומחה התקבלה בכל הנוגע להערכת כושר ההשתכרות של הצדדים.
11. עם זאת, הקביעות בחוות הדעת ביחס למכסות הביצים, נשענו על גרסת האיש ובני משפחתו, ולא על נתונים כלכליים גולמיים כפי שנדרש. גרסה זו אמורה להיבחן על ידי בית המשפט על פי הכלים העומדים לרשותו ואין מקום לאמץ אוטומטית את קביעותיו של המומחה ביחס למכסות הביצים ושיוכם למי מהצדדים.
12. לא היה מקום כי המומחה יקבל את הגרסה הנטענת לפיה העברת הכספים ישירות משוכר מכסת הביצים למערער, הייתה אך לאור הוראת אמו של האיש ורק לטובת עזרה לצדדים לאחר לידת בנם המשותף והמעבר לדירה לשכירות. כך לא היה מקום כי המומחה יקבל את הגרסה לפיה היה מקום לערוך פיצול במכסת הביצים מבחינה רישומית, כאשר בפועל הסכומים משתלמים בלעדית לאמו של האיש ולטובת המחייב של הוריו.
13. יתר על כן, המומחה לא נתן את דעתו לכך, שבתחילה הצהיר האיש על הכנסות אותן הוא קיבל ממכסת הביצים הרשומה על שמו (כאשר לטענתו המדובר היה בהצהרה למראית עין שכן הכספים שולמו לאמו והוא היה מחויב להצהיר על אותם הכספים רק מאחר והמכסה הייתה רשומה על שמו), ואילו לאחר מכן, על אף שהמכסה המשיכה להיות רשומה על שמו, הוא חדל מלהצהיר על ההכנסות המתקבלות מאותה מכסת ביצים, ללא כל סיבה נראית לעין.
14. לשיבת ההוכחות ההגנה לא הביאה, מטעמים הקשורים עמה, את השוכר הנוכחי של מכסות הביצים. יש לייחס עובדה זו לחובת ההגנה. במקום אותו עד רלוונטי, נשמעה רק עדותו של השוכר הקודם של מכסות הביצים, אשר לא תרמה תרומה ממשית לצד זה או אחר.
15. יתר על כן, עולה כאן באופן ברור כי האיש ביקש להיבנות ממעשה בלתי חוקי אשר נעשה, כדי לזכות בכספים שאינם מגיעים לו או להוריו, לאור קיומן של שתי מכסות ביצים ולא רק אחת.
16. בית המשפט מנוע מלשתף פעולה עם הרישום הפיקטיבי, הנטען, על פיו נרשמה מכסת הביצים הנוספת על שמו, על מנת לזכות בהטבה כלשהי מהמדינה, שלא כדין. כמו כן, אין לאפשר למי מהמערבים ב"קומבינה" הנ"ל, להיבנות מהשלכותיה. לא כל שכן, כשמדובר במזונות קטינים. במקרה זה, על בית המשפט להעדיף את הרישום הפורמלי של מכסת הביצים על פני כל גרסה נוגדת ולפסוק מזונות בהתאם.
17. מעיון בחקירת האיש עולה, כי מועצת הלול הפסיקה את תשלום הסובסידיה, עם היוודע להם כי הדיווח אשר נמסר להם בקשר עם מכסות הביצים, היה לא אמיתי. האיש טען בחקירתו כי הסבסוד הופסק בשל כך שהתגלה למועצת הלול שהוא מתגורר ב-XXX ולא במשק עצמו, אולם מנגד, בכתבי הטענות, עלה טיעון עובדתי שונה בתכלית: נטען כי מאחר ולא ניתן לקבל סובסידיה עבור שתי מכסות ביצים, מכסת ביצים אחת הועברה מאמו על שמו באופן מלאכותי.

18. כך או כך, עולה כי המערער ובני משפחתו פעלו ליצירת מצג שווא, על מנת לזכות בתשלומי סובסידיה אשר אינם מגיעים להם.
19. זאת ועוד: האיש הצהיר בעדותו, כי המכסה השנייה של הביצים רשומה על אחיו וזאת בניגוד לממצאים אשר בתיק, לרבות בחוות הדעת, לפיהם המכסה השנייה רשומה על שם אמו.
20. כמו כן טען האיש כי לא ניתן "לעבוד" על מס הכנסה ועל כן נרשם בפירוש שאין לו הכנסות ממכסת הביצים. עם זאת שכח האיש לציין כאמור, כי בשנת 2019, נרשמו על שמו כלל ההכנסות אשר הופקו מאחת ממכסות הביצים, אולם לאחר מכן הדבר פסק מסיבה שאינה ברורה.
21. כאמור, עדותו של האיש הותירה רושם של העדר מהימנות וסתירות פנימיות.
22. בתחילה טען האיש, כי הוא קיבל את הנחלה במתנה, לאחר מכן ביקש לטעון כי ככל שתימכר הנחלה, יתחלקו כל האחים בכסף. אך לא עלה בידו להפנות למסמך כתוב. כמו כן, לא עלה בידי האיש להסביר מדוע הנחלה נרשמה רק על שמו, אם היא שייכת הלכה למעשה לכלל האחים. זאת ועוד, האיש ביקש לטעון כי הוא סיכם עם הוריו כי מכסת הביצים אומנם רשומה על שמו, אך כספי המכסה יעברו להוריו. האיש הפנה למסמך אשר נערך בינו לבין הוריו בשנת 2010 - מסמך אשר לא צורף, מסיבות בלתי ברורות, לתצהירי העדות הראשית או לסיכומיו.
23. יתר על כן, ככל שנכונה טענת האיש כי מכסת הביצים שייכת בלעדית להוריו עד אריכות ימיהם, לא ברור מדוע היה צורך לכלול את מכסת הביצים בהסכם הממון. מכל מקום, האיש לא נתן כל הסבר משכנע בעניין זה.
24. כמו כן בחקירתו, הצהיר האיש, ככל הנראה בהיסח הדעת, כי מכסת הביצים ניתנה לו במתנה מהוריו.
25. אם כן וכדי לסכם האיש העלה מספר טיעונים עובדתיים חלופיים -
- א. בתחילה טען האיש כי מכסת הביצים ניתנה לו במתנה על-ידי הוריו, כאשר הכספים בגינה, מועברים באופן בלעדי להוריו לשם רכישת תרופות.
- ב. בהמשך טען כי הכסף הועבר באופן בלעדי להוריו, פרט לשנה אחת - השנה בה נולד בנם של הצדדים.
- ג. לסיום טען כי אחת ממכסות הביצים נרשמה על שמו רק כדי לקבל את הסובסידיה, לה הוריו לא היו זכאים נוכח קיומן של שתי מכסות ביצים.
26. ביהמ"ש שוכנע מעל לכל ספק, כי הכספים המתקבלים בגין מכסת הביצים הרשומה על שם האיש, שייכים לו באופן בלעדי, וכי כל הגרסאות העובדתיות החלופיות אשר הועלו מצדו, נועדו אך ורק להברחת נכסים והתחמקות מתשלומי מזונות. לאחר התרשמות בלתי אמצעית מעדויות הצדדים, התקשה ביהמ"ש לקבל את גרסת האיש ביחס לפיצול מכסות הביצים בינו לבין אמו, וניתן אמון בגרסת הצד שכנגד, כי המכסה הרשומה על שם האיש, הינה בבעלותו ובשליטתו.
27. על כן, לאחר עיון בממצאי חוות הדעת, בדבר הסכומים אשר התקבלו בגין שתי מכסות הביצים, וכן עיון בטענות האיש בדבר ההפחתה האמורה בסכומים אשר עתידים להתקבל בשל "הפסד הסובסידיה", הוחלט לייחס לאיש הכנסה נוספת בשיעור של כ- 5,000 ₪ לחודש, אשר מקורה במכסת הביצים.

מזונות:

28. הקריטריונים הטעונים בחינה הינם חלוקת זמני שהות, היכולות הכלכליות של ההורים מכלל המקורות העומדים לרשותם, צרכי הקטין וגובהם, לרבות מדור והוצאותיו.

זמני שהות:

29. בהחלטה מיום 7.5.2024 אימץ בית הדין הרבני את המלצות התסקיר וקבע זמני שהות שוויוניים.

הכנסות הצדדים כשכירים:

30. המומחה העמיד את פוטנציאל שכרו של האיש כשכיר על כ- 12,000 ₪ נטו. מעיון בנתוני האמת העדכניים לשנת 2023-2024 עולה, כי מדובר בנתונים התואמים את הערכתו של המומחה. על כן, הועמד שכרו של האיש על סך של 12,000 ₪.

31. בכל הנוגע לשכרה הפוטנציאלי של האישה קבע המומחה כי הוא נע בין 6,384 ₪ נטו כשכירה בתחום עיסוקה הנוכחי לבין 7,000 ₪ נטו כקונדיטורית שכירה.

32. אחרי עריכת חוות הדעת של המומחה, חדלה האישה מלעבוד בחברת XXX, ומעדותה עלה כי אינה עובדת כקונדיטורית על אף הכשרתה.

33. ביהמ"ש לא שוכנע כי אפיית עוגות היא מקור הכנסה נוסף, שוטף ומשמעותי ממנו ניתן לגזור מסקנה לעניין מצבה הכלכלי של האישה. האישה עובדת במשרה מלאה ב-XXX ועושה מאמץ לעבוד כמה שיותר שעות ולממש את פוטנציאל השתכרותה, אולם למרבה הצער מרוויחה שכר נמוך. מתלושי השכר העדכניים עולה כי היא משתכרת בממוצע 7,027 ₪.

34. לפיכך הועמד פוטנציאל השתכרותה של האישה על סך של 7,000 ₪.

35. שכרו של האיש 12,000 ₪, בתוספת 5,000 ₪ ממכסת הביצים: סה"כ 17,000 ₪.

36. אם כן, מסתכמים הפרשי ההשתכרות ביחס של 71% - 29%, לטובת האיש.

צרכי הקטין:

37. בית המשפט אינו נדרש להוכחה מדויקת של הצרכים, ובאפשרותו לקבוע את שיעור המזונות על דרך האומדנה. בהתאם לפסיקה החדשה, צורכיהם של הקטינים המחלקים את זמנם באופן שוויוני או כמעט שוויוני בין שני בתים, גבוה יותר מצרכי קטינים אשר הוריהם אינם מקיימים זמני שהות שוויוניים והם שוהים במרבית הזמן בבית עיקרי אחד.

38. בהינתן כל האמור לעיל, הוערכו צרכי הקטין על סך של 2,250 ₪.

39. לסכום זה יש להוסיף דמי מדור והוצאות מדור. האישה נושאת בדמי שכירות בסך של 3,500 ₪, ומקבלת סיוע ממשרד השיכון, אותו נמצא להעמיד על סך של 1,150 ₪. האיש משלם עבור שכירות 3,300 ₪. את הוצאות החזקת המדור יש להעמיד על סך גלובאלי ורעיוני בגובה 1,200 ₪.

40. חלקו של הקטין בהוצאות המדור עומד על 30% אצל כל אחד מהצדדים.

$$\text{האיש: } 3,300 + 1,200 = 4,500 \text{ ₪} \quad X = 30\% \quad 1350$$

$$\text{האישה: } 3,500 - 1,150 = \text{סיוע ממשרד השיכון} + 1,200 = 3,550 \text{ ₪} \quad X = 30\% \quad 1065$$

41. אם כן, חלקו של הקטין בהוצאות דמי המדור בשני הבתים עומדים על 2,415 ₪.

42. על האיש לשאת ב- 71% הנגזרים משיעור ההכנסה שלו 2,415 ₪ $X = 71\%$ 1,714 ₪.

43. צרכי הקטין, אשר אינם דורשים הוכחה, הועמדו על 2,250 ₪.

44. בעיקרון, עד לגיל 6 האיש חב בחובה אבסולוטית לשאת במזונות הקטין, זאת בייחוד כאשר קיים פער כה גדול בין הכנסות הצדדים.
45. עם זאת בבע"מ (מחוזי חיפה) 318/05 (30.1.2006) נקבע כי ראוי לשקול לערוך הפחתה במזונות האב במקרים של משמורת משותפת, שכן האב נושא באופן ישיר בחלק מהוצאות ילדיו הקטינים. שיעור ההפחתה ייגזר מנסיבותיו של כל מקרה, לרבות גובה הכנסות הצדדים, רמת החיים לה הורגלו הקטינים וצרכי הקטינים.
46. בנסיבותיו של מקרה זה, ולאור הפרשי ההשתכרות המשמעותיים בין הצדדים, מזונותיו של הקטין עד גיל 6 יועמדו על סך 1,700 ₪, בתוספת דמי מדור בסך של 364 ₪ (1,714 ₪), בניכוי הסכום בו נושא האיש בפועל בגין חלקו של הקטין בסך 1,350 ₪), ובמעוגל 2000 ₪.
47. ראוי לציין שוב כי המזונות אינם נגזרים מחישוב אריתמטי "יבש" וכי יש לקחת בחשבון את כלל הנסיבות הקיימות בתיק. יש לתת משקל יתר לפערי ההשתכרות בין הצדדים.
48. לאחר שימלאו לקטין 6 שנים, יש לערוך חישוב במסגרתו מחצית הסכום תהא עבור צרכים תלויי שהות והמחצית השנייה, עבור צרכים שאינם תלויי שהות.
49. צרכים שאינם תלויי שהות: 1,125 ₪ X 71% (חלקו של האיש בהכנסה המשותפת) = 799 ₪.
50. צרכים תלויי שהות: 1,125 ₪ X 21% (71% חלקו של האיש בהכנסה המשותפת מינוס 50% חלוקת זמני שהות) = 236 ₪.
51. אם כן, 799 ₪ + 236 ₪ = 1,035 ₪ + 364 בגין מדור, סה"כ 1399 ₪. מאחר וכאמור דמי המזונות אינם מסתכמים אך בחישוב אריתמטי מדויק, הוחלט להעמיד את מזונותיו של הקטין, לאחר גיל 6, ע"ס של 1,300 ₪ לחודש.
52. בשל הפרשי ההשתכרות בין הצדדים, הצדדים יישאו בחלקים לא שווים בהוצאות החינוך והבריאות החריגות עבור הקטין, ביחס של 55% האיש – 45% האישה.

הברחת כספים – תביעה כספית של האישה:

53. האישה הגישה תביעה כספית ע"ס 115,000 ₪ בגין אי קיום הסכם ממון/טרום נישואין והברחת כספים מהפול המשותף. האישה עתרה להחזר דמי השכירות אשר התקבלו בידי האיש מהשכרת הנחלה וכן למחצית הכספים אשר נתקבלו בגין מכסת הביצים.
54. ההסכם בין הצדדים מיום 5.1.2020 קבע כי הנכסים, הזכויות והכספים על פירותיהם השייכים לכל אחד מהם עובר לחתימה על הסכם זה וכן נכסים, זכויות וכספים אשר יבואו בתמורתם ו/או בהחלפתם...לא יאוזנו בין הצדדים ויוותרו בבעלותו הבלעדית של הצד, אשר היו בבעלותו עובר לחתימתו על הסכם זה. במידה ולצדדים יולד ילד ו/או ילדים משותפים, מוסכם כי מיום היוולדות הילד הראשון ועד למועד הפירוד ו/או פקיעת הנישואין... כל רכוש וכספים שיירכש מעבודתם ו/או יצטבר במהלך החיים המשותפים החל ממועד היוולדות הילד הראשון בלבד, יהא שייך לשניהם בחלקים שווים, גם אם יהיה רשום רק על שם צד אחד.
55. אם כן, בין הצדדים שרר משטר של הפרדה רכושית. עם זאת, הצדדים סיכמו כי רכוש וכספים אשר יצטברו ממועד לידת הילד הראשון ועד למועד הפירוד או פקיעת הנישואין, יהיה שייך לשניהם בחלקים שווים, וזאת אף אם הזכות המניבה רשומה רק על שם צד

- אחד והזכויות הקנייניות של אותה זכות ימשיכו להיות בבעלותו הבלעדית גם לאחר פירוד הצדדים.
56. אין מקום לפסוק לאישה החזר בגין דמי השכירות אשר שולמו לאיש מהחלקה אותה השכיר לצד שלישי, וזאת משום שהאיש נשא באופן בלעדי בדמי המשכנתא בגין אותה חלקה (משכנתא אשר הותירה אותו "בחיסרון כיס", כטענתו).
57. מנגד, הוחלט לפסוק לאישה רבע מסה"כ הסכומים אשר נתקבלו ממכסת הביצים, שכן המדובר בנכס מניב. ביהמ"ש לא שוכנע, כאמור לעיל, כי כלל הכספים הועברו לאמו של האיש וכי שתי מכסות הביצים שייכות לאם ואחת מהן נרשמה על שם האיש אך באופן פורמאלי.
58. עובר לביטול הסובסידיה קיבלו הצדדים בהתאם לחוות דעת המומחה 16,000 ₪ בגין שתי מכסות הביצים, כאשר עבור כל מכסת ביצים התקבל סך של 8,000 ₪. אם כן, האישה זכאית לכאורה לפיצוי בסך מחצית מ-8,000 ₪, קרי בסך של 4,000 ₪.
59. עם זאת וכדי שלא יימצא כי הושת חיוב כפול על כתפי האב, באופן שסכומי הכסף אשר התקבלו ממכסת הביצים יעמדו לחובתו גם בזיקה להסכם וגם בתור מקור לקביעת כושר ההשתכרות לעניין פסיקת המזונות, הוחלט להעמיד את סכום הפיצוי החודשי לאישה על סך של 3,000 ₪ לחודש.
60. בנוסף, בכל הנוגע לתקופה בגינה חויב האב בתשלום מזונות – ממועד פתיחת תיק הי"ס ביום 5.11.2020, יופחת החיוב בגין חלקה של האישה במכסת הביצים לסך של 1,000 ₪ לחודש.
61. יש למנות את תקופת החיוב שממועד לידת הקטין 25.5.2020.
62. בכל הנוגע לסיום התקופה בחוזה - לא מופיע צירוף המילים "המוקדם מביניהם" או "המאוחר מביניהם". לכן, יש לערוך ממוצע בין מועד פתיחת תיק הי"ס – 5.11.2020 - לבין מועד הגירושין: 1.7.2021, כלומר עד ליום 5.3.2021.
63. האישה זכאית, אם כן, לסך של 3,000 ₪ מיום 25.5.2020 ועד ליום 5.11.2020 (5.5 חודשים) 3,000 ₪ X 5.5 חודשים = 16,500 ₪.
- האישה זכאית לסך מופחת של 1,000 ₪ מיום 5.11.2020 ועד ליום 5.3.2021 (4 חודשים) 1,000 ₪ X 4 חודשים = 4,000 ₪
64. הסכום הכולל לו זכאית האישה על פי הסכם הממון בגין חלקה במכסת הביצים מסתכם בסך של 20,500 ₪.
65. לאור תוצאת פסק הדין, חויב האיש בהוצאות של 20,000 ₪, בתוספת מע"מ, לטובת האישה.
- טענות המערער –**
66. הוספת מכסת הביצים בסכום של 5,000 ₪ להכנסת המערער הינה בניגוד לראיות שהוצגו לפיהן כספי המכסות מועברים להוריו.
67. שכרו בפועל של המערער עומד על 11,000 ₪ נטו. בית משפט קמא שגה גם בעניין גובה שכרה של האישה והיה מקום להשוות את שכרה ולהעמידו בקירוב לשכרו של האיש על כ- 11,000 ₪.
68. חיוב המערער במזונות כאשר זמני שהות שוויוניים הינו בניגוד לפסיקה גם מתחת לגיל 6.

69. הנחלה על רכיביה, כולל מכסת הביצים, הוזכרה בהסכם הממון, ועל כן המערער אינו חב בתשלום.

70. החיוב חושב בהתאם למועד הגירושין, ולא בהתאם למועד הפירוד כקבוע בהסכם הממון.

71. לא הופחתו מסכומים שחויב בהם המערער מחצית מהלוואות שנטלו הצדדים במהלך החיים המשותפים בסכום של 60,000 ₪.

טענות המשיבה –

72. גם אם לא הייתה מתקבלת טענת המשיבה ביחס למכסות הביצים עדיין קיים פער הכנסות משמעותי בין הצדדים.

73. לא נפל פגם בהחלטת ביהמ"ש קמא אשר חישב את חלקה של המשיבה במכסות הביצים לאור הוראת סעיף 8 להסכם הממון.

74. ביהמ"ש קמא לא שוכנע מהעדויות והראיות כי מכסות הביצים שייכות לאמו של המערער, ואם אכן כטענת המשיבה המכסות שייכות לאימו, מדוע הן אוזכרו בהסכם הממון.

דיון והכרעה –

75. מהלך הדיון חזרו הצדדים על טענותיהם, ועל כן נותר להכריע.

76. ככל שתישמע דעתי, סבורני וכך אציע לחברותי להרכב, כי דין הערעור להידחות בכל הנוגע לדמי המזונות ולהתקבל ביחס לתביעה הכספית, כפי שיפורט להלן.

מכסות הביצים –

77. כאמור, ביהמ"ש קמא קיבל את התביעה הכספית של המשיבה בחלקה וקבע כי היא זכאית לרבע מהסכומים שהתקבלו בגין מכסות הביצים ממועד היוולדו של בנם, בהתבסס על הסכם הממון שנחתם בין הצדדים ומשלא שוכנע כי כלל הכספים הועברו לאימו של המערער.

בכך לטעמי שגה ביהמ"ש, ואבאר.

78. ראשית, לא היה מקום לסטות מחוות דעת המומחה בכל הנוגע לכך שהכספים בגין שתי מכסות הביצים מועברים לחשבון אימו של המערער. איני יכול לקבל קביעת ביהמ"ש קמא כי חוות הדעת ביחס למכסות הביצים נשענה על גרסת המערער ובני משפחתו ולא על נתונים כלכליים. ודוק, בחוות הדעת צוין באופן מפורש כי יועץ המס של הורי המערער אישר גרסתו כי נדרש לפתוח תיק ברשויות המס בשנת 2019 מאחר ואחת מהמכסות על שמו, והציג מסמכים לפיהם כלל ההכנסות מועברות לאימו של המערער. עוד צוין, כי לא אותרו הכנסות כספים בחשבונות הבנק של המערער, ובשנת 2020 הוא דיווח רק על הכנסותיו כשכיר; הכנסות ממכסות הביצים מתקבלות ומדווחות על שם אימו של המערער.

אין כל התייחסות בפסק דינו של ביהמ"ש קמא לקביעות כאמור בחוות דעתו של האקטואר, ואין כל נימוק/טעם מיוחד המצדיק סטייה מהן. אזכיר כי מדובר במומחה אשר מונה ע"י בית המשפט עצמו לבחינת הסוגיה הספציפית ונדרש טעם מיוחד לסטות מהאמור בחוות דעתו.

79. שנית, בהתאם להוראות הסכם הממון בין הצדדים שרר משטר של הפרדה רכושית, בין היתר, ביחס לנחלה, כאשר בסעיף 10 להסכם הובהר כי ההפרדה חלה גם על מכסות הביצים ומבנים בנחלה.

בסעיף 8 להסכם הממון נקבע כי "כל רכוש וכספים מכל מין וסוג שהוא שיירכש מעבודתם ו/או יצטבר במהלך החיים המשותפים החל ממועד היוולדות הילד הראשון בלבד, יהא שייך לשניהם בחלקים שווים". אולם אין בו כדי להוריד או להעלות דבר ביחס לסכומים המתקבלים ממכסות הביצים, נוכח העובדה כי לא מדובר בכספים שהצטברו במהלך החיים המשותפים אלא שהועברו לחשבון אימו של המערער, בהתאם להסכמות המערער והוריו כבר משנת 2010 עת ניתנה לו במתנה הנחלה על כלל רכיביה.

80. זאת ועוד, לטעמי הפרשנות הראויה לסעיף 8 להסכם היא כי בתקופה ממועד היוולדו של הילד הראשון, למעשה חל, רעיונית, חוק יחסי ממון ומשטר איזון משאבים בין הצדדים. אולם, החוק אינו חל על נכסים שהיו בבעלות מי מהצדדים קודם לאותה תקופה (כדוגמא הנחלה, המבנים הבנויים עליה ומכסות הביצים) והפירות שמניבים, אלא על נכסים שנרכשו באותה התקופה וכספים שנצברו כתוצאה מעבודה או מאמץ משותף.

הדבר משול לדירה אשר הייתה למי מהצדדים עובר לנישואין אשר מניבה פירות; חוק יחסי ממון לא יביא לאיזון פירות אלו שכן אלו פירות של רכוש שאינו בר איזון (הלכת העץ והפירות- חסל); על כן קיים קושי רעיוני באיזון הצטברות המכסה, לפי פרשנות זו.

81. שלישית, משסכומים בגין מכסות הביצים מועברים לידי הורי המערער מאז שנת 2010, **הרבה לפני מועד נישואי הצדדים**, ומשלא הוצגה כל ראיה המעידה אחרת למעט 9 תשלומים כאמור בחו"ד האקטואר בשנת 2020 שניתנו כעזרה לצדדים לאחר הולדת הקטין והשכרת דירה, הרי שקביעת ביהמ"ש קמא כי גרסתו של המערער נועדה להברחת נכסים והתחמקות מתשלום דמי מזונות, אינה עומדת בנתונים לאור מועד הולדת הקטין. ודוק- גם אם נושא רישום המכסה ע"ש המערער נועד לצורך המשך קבלת הסובסידיה, אם מדובר בעוולה, אין מדובר בעוולה המכוונת כנגד המשיבה כאן, ובוודאי אין ברישום עצמו להקים זכאות למשיבה (לכל היותר שאלות שבמיסוי או מועצת הלול כנגד ההורים).

הוכח כי התנהלותו החשבונאית של המערער תואמת את גרסתו; לא הונחו כל מסמכים אחרים; זאת, בצד ההסכם ופרשנותו, העובדה שמדובר בהתנהלות ממושכת, אף לפני נישואי הצדדים, מביאה לטעמי למסקנה שונה מזו אליה הגיע בית המשפט קמא.

82. מהטעמים לעיל, סבורני כי יש לקבל את חלקו זה של הערער ולקבוע כי הסכומים שהתקבלו בגין מכסות הביצים הועברו לחשבון האם, ומשכך אין לשקללם כחלק מהכנסת המערער ואין הוא חב בתשלום בגינם למשיבה.

מזונות קטין –

83. כידוע לערכאה הדיונית מסור שיקול דעת רחב בקביעת שיעור מזונות ואין מדרכה של ערכאת הערער להתערב אלא אם נתגלתה שגיאה בולטת, היורדת לשורשו של עניין, ולטעמי, המקרה דנן אינו נמנה עליהם (ראה - בע"מ 2045/15 פלוני נ' פלונית, מיום 21.5.15; בע"מ 7256/19 פלוני נ' פלונית, מיום 9.7.20).

84. הכנסות הצדדים – הלכה היא כי התערבות בקביעות עובדתיות תיעשה בהתקיים נסיבות מיוחדות וחריגות בלבד, בהן מתגלה שגיאה בולטת על פני החלטתו של בית משפט קמא. (ראה - ע"א 10225/02 פרץ נ' פרץ בוני הנגב [פורסם בנבו] (15.1.2004)).
- בענייננו, איני רואה מקום להתערבות בקביעות העובדתיות של ביהמ"ש קמא, המבוססות בין היתר, על חוות דעת האקטואר, ביחס לפוטנציאל השתכרותם של הצדדים לפיהן – שכרו של המערער הועמד על סך של ל 12,000 ₪ נטו, ושכרה של המשיבה הועמד ע"ס של 7,000 ₪ נטו.
85. עם זאת וכפי שהובהר לעיל, איני רואה להוסיף להכנסת המערער את תקבולי מכסת הביצים ולטעמי אין בכך לשנות התוצאה.
86. גם אם אקח הכנסה של 12,000 ₪, כפי שנקבע – יחס הכנסות הצדדים עומד על 63-37 לטובת המערער.
87. זמני שהות הצדדים עם הקטין שוויוניים, וצרכי קטין הועמדו ע"ס של 2,250 ₪, סכום העולה בקנה אחד עם הפסיקה בכל הנוגע לצרכי קטינים המחלקים זמנם באופן שוויוני בין שני בתים, והוא ממצא עובדתי שאין מקום להתערב בו.
88. כך גם אין מקום להתערב בקביעת חלקו של הקטין בדמי מדור בשני הבתים על סך של 2,415 ₪ (1,065 ₪ בבית האם + 1,350 ₪ בבית האב). אולם חלקו של האב לפי יחס הכנסות עומד על 1,522 ₪ בניכוי הסכום שהאב נושא בפועל 1,350 ₪ = 172 ₪.
89. מזונות עד גיל 6 –
- כידוע, בהתאם לדין העברי, אב יהודי חב חיוב אבסולוטי במזונותיו ההכרחיים של ילדו הקטין עד גיל 6. בעבר נהוג היה לכמת צרכים הכרחיים בסכום של כ 1,400 ₪, וכיום נקבע בפסיקה, כי נוכח יוקר המחיה, נכון להגדיל את הסכום ולהעמידו על סך של כ 1,900 ₪ לחודש (ראה - עמ"ש (ת"א) 78095-05-23 פלונית נ' פלוני, 6.2.24). בנוסף, על האב לשאת בחלקו היחסי של הקטין בעלות האם במדור והחזקתו בשיעור של 30% לקטין אחד, כבענייננו, וכן חיוב מדין צדקה לגבי צרכים שאינם הכרחיים.
90. בנסיבות המקרה דנן, אף אם נעמיד, לצורך הדוגמא, את מזונותיו ההכרחיים של הקטין ע"ס 1,800 ₪ ונוסיף את חלקו של הקטין בעלות מדור ואחזקתו בבית האם ע"ס 1,065 ₪, נקבל סך של 2,865 ₪. הפחתה בשיעור של 25% לאור חלוקת זמנים שוויונית (בהתאם לע"מ (חיפה) 318/05 כב' השופטת וילנר), תביא כי על האב לשאת במזונות הקטין עד גיל 6 בסכום של 2,150 ₪, סכום הגבוה משיעור דמי המזונות שקבע ביהמ"ש קמא עד גיל 6 (2,000 ₪), וזאת אף ללא חיוב מדין צדקה בצרכים שאינם הכרחיים.
91. על כן, אין מקום להתערבות.
92. מזונות מעל גיל 6 –
- חישוב אריתמטי של דמי המזונות מעל גיל 6 בהתאם לנתונים המפורטים לעיל, מביא כי על האב לשלם בגין צרכים תלויי שהות 147 ₪ (1125 ₪ * 63% בניכוי נשיאה בעין 562 ₪), ובגין צרכים שאינם תלויי שהות 709 ₪ (1125 ₪ * 63%), וסה"כ 856 ₪.
- בתוספת חלקו של האב במדור בסך של 172 ₪ כמפורט לעיל, מתקבל סכום של 1,028 ₪, הנמוך בהפרש קטן של כ 270 ₪ בלבד מהסכום שפסק ביהמ"ש קמא, ולטעמי אינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור מהנימוקים להלן.

93. ראשית, כפי שכבר נקבע בפסיקה "החיים אינם מדע מדויק, במיוחד כאשר עסקינן בגידולם ובצרכיהם המשתנים כל העת של קטינים" (עמ"ש (מחוזי חיפה) 42513-09-14 מיום 4.1.15), ובקביעת גובה דמי המזונות על ביהמ"ש לבחון את כלל הנסיבות הפרטניות של כל תא משפחתי, כששיקול העל המנחה הוא טובת הקטין ורווחתו בשני הבתים (דברי כב' השופט פוגלמן בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו, 19.7.17).
94. שנית, פערי השכר בין הצדדים מצדיקים סטייה מנוסחאות אריתמטיות, והדברים אמורים מקל וחומר נוכח ההפרש הזעום בין פסיקת ביהמ"ש קמא לתוצאת החישוב כאמור.
95. שלישית, יש להתחשב גם זכויותיו הרכושיות של האב בהסכם הממון ('הכנסה מכל מקור שהוא' - הלכות עמיצור ופרייס) וגם בהן יש להצדיק אי התערבות בחיוב המזונות שנפסק.
96. רביעית, יחס חיוב בהוצאות חינוך ובריאות בשיעור של 55% המערער – 45% המשיבה, בשונה מיחס ההכנסות, מהווה טעם נוסף לאי התערבות.
97. לא ראיתי להדרש לראיות בענין ההרעה בתנאי עבודתו של המערער שהניח המערער בפנינו. אם וככל שיש שינוי נסיבות פתוחה בפני המערער האפשרות לנקוט בהליך. לאור התוצאה אליה הגעתי אציע לחבריי להפחית מסכום ההוצאות שפסק בית המשפט קמא סך של 5,000 ש"ח בתוספת מע"מ.
98. לאור האמור, סופו של יום, וככל שתתקבל דעתי כמפורט לעיל, דין הערעור להתקבל בחלקו רק ביחס לתביעה הכספית וקביעות ביהמ"ש קמא בכל הנוגע למכסות הביצים וחלקה של המשיבה בתשלומים שהתקבלו בגין והפחתת ההוצאות. אציע כי בערעור כל צד יישא בהוצאותיו.

השופטת לובנה שלאעטה חלאלה:

אני מסכימה.

השופטת עפרה אטיאס [אב"ד]:

1. אני מצטרפת לחוות דעתו של חברי, כב' השופט סילמן, בתביעה הכספית-רכושית (מכסת הביצים) והפחתת ההוצאות שנפסקו ע"י בית המשפט קמא. מקובלת עליי אף עמדת חברי, בענין המזונות שנפסקו בגין התקופה שעד גיל 6. בעמ"ש 54256-09-14 ציטטה כב' השופטת וילנר את דבריה בע"מ 318/15 יחס בצינה כי:

"בעניין ע"מ 318/15 כתבתי כי שיעור ההפחתה יהיה תלוי במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו: "שיעור ההפחתה במזונות האב במקרים של משמורת משותפת, ייעשה בכל מקרה ונסיבותיו תוך איזון ראוי בין מכלול הגורמים לרבות, גובה הכנסות שני ההורים; רמת החיים לה הורגלו הקטינים; צרכי הקטינים ועוד כהנה וכהנה. ... ברי כי יש לבחון את היקף הפחתת דמי המזונות במקרים של משמורת משותפת, בצורה זהירה לבל תפגע טובת הקטינים" (סעיף 14 לפסק הדין).

במקרה זה היה פער משמעותי בהכנסות הצדדים באופן שהאב השתכר סכום חודשי העולה על כפל שכרה של האם (שכרו החודשי של האב עמד על 11,000 ₪ ושל האם עמד על 4,500 ₪), ולכן בוצעה על ידי הפחתה של כ- 25% מסכום המזונות בו האב

חויב. מובן כי ככל שהפער בין הכנסות הצדדים יצטמצם משמעותית, יש מקום לבצע הפחתה גבוהה יותר. וראו לדוגמא הליכה בנתיב זה בפסק הדין בעניין **פלוניס**, שם בוצעה הפחתה של 50% מסכום המזונות שעל האב לשלם בהיות הכנסות ההורים במקרה זה זהות (כ- 11,000 ₪ כל אחד מהם).

2. במקרה הנידון, אמנם פער ההכנסות הינו 63-37 ולא 71-29 כפי שהיה בענין [ע"מ 318/15](#) באופן שלכאורה מצדיק הפחתה גדולה יותר בגין המשמורת המשותפת, ואולם מנגד, יש הוצאות הכלולות בצרכים החיוניים שאינן תלויות בחלוקת הזמנים שבהן צריך האב, לשאת באופן אבסולוטי, בעוד שחברי, כב' השופט סילמן, היטיב עם המערער בתחשיבו והפחית 25% ביחס לכל הצרכים החיוניים ללא הבחנה ביניהם, וזאת עוד מבלי שלקח בחשבון צרכים לא הכרחיים, כך שבמכלול אין עילה להתערבות.

3. באשר למזונות לאחר גיל 6, לא בלי היסוס אני מצרפת את הסכמתי לחוות דעתו של חברי, כב' השופט סילמן. לאור ההתערבות בעניין ההכנסה שמקורה במכסת הביצים, ומשדרך הילוכו ותחשיבו של בית המשפט קמא, לאחר הפחתת הכנסה זו מוביל להפחתה של 270 ש"ח מסכום המזונות, יכול והיה מקום להתערב בסכום המזונות, לאחר גיל 6, בסכום של 200-270 ש"ח וזאת במיוחד בשים לב לכך שהנחלה לעת הזו, היא 'נטל' (דמי השכירות פחותים מסכום המשכנתא) ואולם, בסופו של דבר, מקובלת עליי עמדת חברי כי אין להצמד לנוסחאות מתמטיות וכי פער שכזה אינו מצדיק התערבות של ערכאת הערעור.

סוף דבר:

הוחלט כאמור בפסק דינו של כב' השופט סילמן.
ערבון שהופקד, יושב למערער באמצעות באת כוחו.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ה, 07
מאי 2025, בהעדר הצדדים.

לובנה שלאעטה חלאילה,
שופטת

ניצן סילמן, שופט

עפרה אטיאס, שופטת[אב"ד]

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

עפרה אטיאס 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה